

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Iurii Borza

(art. 264¹ alin. (4) Cod penal)

(Dosarul nr. 1ra-1886/23
Nr. PIGD-I-21149915-01-1ra-18122023)

Recurs vădit neîntemeiat; Carențe admise la etapa urmăririi penale sau în prima instanță sunt absorbite prin reexaminarea fondului cauzei în apel; Înregistrarea video efectuată de inspectorii de patrulare, după refuzul conducătorului auto de a opri în trafic, este o probă admisibilă în procesul penal, în calitate de corp delict; Procesul-verbal de înlăturare de la conducerea unui mijloc de transport, întocmit de poliție până la pornirea urmăririi penale, nu constituie un act de aplicare a unei măsuri preventive; Lipsa obligativității examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate pentru a lansa acuzații conform art. 264¹ Cod penal, când nu sunt formulate obiecții la testarea cu etilotestul; Examinarea apelului în lipsa inculpatului nu este temei de recurs, însă acest aspect poate fi examinat prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) CPP.

15 octombrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Mihail Osadci

Curtea de apel: Vitalie Movilă, Evghenii Dvurecenschii, Serghei Pilipenco

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Iurii Borza, în numele legii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Leonid Chirtoacă,

Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Iurii Borza s-a născut în 1974 în r. Cantemir. El a fost apărat de avocatul Sergiu Mîțăblîndă.

2. Iurii Borza a fost învinuit că, la 22 august 2021, în jurul orei 19:46, în or. Cantemir, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și neavând permis de conducere, a condus automobilul prin oraș până în momentul în care a fost depistat și stopat în trafic de către angajații poliției. Fapta lui a fost calificată în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană aflată în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat care nu deține permis de conducere.

3. Potrivit testării alcoolscopec, Iurii Borza, la 22 august 2021, ora 19:46, avea o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,52 mg/l (f.d. 10, vol. 1). În urma testării alcoolscopec, a fost constatată conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și întocmit un proces-verbal în care Iurii Borza a făcut mențiunea „proba de sânge nu doresc să-mi fie prelevată, sunt de acord cu rezultatul (f.d. 7, vol. 1). Ulterior, Iurii Borza, conform art. 438 Cod contravențional, a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport (f.d. 14, vol. 1), iar automobilul dus la parcare specializată (f.d. 15, vol. 1). Potrivit informației Biroului înmatriculare a transportului și documentare a conducătorilor, Iurii Borza nu deține permis de conducere (f.d. 21, vol. 1). Potrivit înregistrării video a procedurii de testare, automobilul de serviciu al poliției avea pornit girofarul și, prin semnal sonor, a fost stopat automobilul condus de Iurii Borza. Acesta a coborât de la volan, iar polițiștii i-au solicitat actele automobilului și permisul de conducere. Ulterior, el a fost întrebat dacă a consumat băuturi alcoolice și i s-a propus efectuarea testării alcoolscopec. Polițistul Nicolae Tentiuc i-a explicat lui Iurii Borza modul de utilizare a aparatului „Drager”, după care acesta a fost desigilat muștucul aparatului și Borza a fost supus testării. În urma testării, s-a stabilit concentrația de 0,52 mg/l alcool în aerul expirat (f.d. 39-40, vol. I). Martorii Petru Saranciuc și Nicolae Tentiuc au declarat că, la 22 august 2021, se aflau în serviciul de patrulare împreună și au stopat un automobil la volanul căruia era Iurii Borza. În timpul discuției cu acesta, au constatat miros de alcool din cavitatea bucală, motiv pentru care i-au propus efectuarea testării alcoolscopec. Iurii Borza a fost

informat despre procedură. El a acceptat testarea. În prezența lui a fost desigilat muștucul. Rezultatul testării alcoolscopice a constituit 0,52 mg/l vapori de alcool în aerul expirat. Iurii Borza nu a formulat obiecții față de rezultatul testării (f.d. 35-36 și 163-164, vol. 1). Iurii Borza nu a recunoscut vina. El a declarat, la 22 august 2021, a consumat alcool și apoi a urcat și a condus automobilul său până la stopare de către angajații de poliție. El nu deține permis de conducere și nu își amintește dacă polițistul l-a informat despre posibilitatea prelevării probelor biologice (f.d 165, vol. 1).

4. Apărarea a depus referință la rechizitoriu și a solicitat încetarea procesului, invocând expirarea termenului de menținere a calității de bănuít. Aceasta a susținut că termenul a început să curgă la 22 august 2021, când lui Borza i s-a aplicat măsura înlăturării de la conducerea vehiculului, și a expirat la 01 septembrie 2021. Ordonanța de punere sub învinuire din 07 octombrie 2021 a fost emisă cu depășirea termenului și este lovită de nulitate (f.d. 178-179, vol. 1). În dezbaterile judiciare, apărătorul a reiterat argumentele din referință și a solicitat încetarea procesului sau achitarea lui Borza. Acesta a contestat declarațiile martorilor Saranciuc și Tentiuc și a invocat calitatea lor de angajați ai poliției. Apărarea a susținut că aceste declarații nu confirmă conducerea automobilului de către Borza în stare de ebrietate. Aceasta a invocat și declarația lui Borza potrivit căreia automobilul era parcat la momentul intervenției poliției. Apărarea a contestat rezultatul testării alcoolscopice. Aceasta a invocat lipsa probelor privind competența persoanei care a efectuat testarea și nerespectarea procedurii de contestare a rezultatului. Apărarea a susținut că lui Borza nu i-a fost explicată posibilitatea prelevării probelor biologice. Totodată, aceasta a contestat înregistrarea video și a invocat nerespectarea art. 260 Cod de procedură penală, precum și utilizarea telefonului personal al polițistului. Apărarea a mai susținut că în automobil se afla o altă persoană, care nu a fost identificată și invitată la efectuarea testării (f.d. 180-187, vol. 1).

5. Cauza a fost examinată în procedură generală. Prin [sentința](#) Judecătorei Cahul, sediul Cantemir, din 13 aprilie 2023 Iurii Borza a fost recunoscut vinovat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal și condamnat la 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Instanța de fond a stabilit că probele administrate în cauză confirmă pe deplin fapta incriminată lui Borza. Însuși Borza a recunoscut că a condus automobilul după consumul de alcool și medicamente și că nu deținea permis de conducere. Argumentele apărării au fost respinse deoarece calitatea de bănuít nu a fost obținută la 22 august 2021. La acea dată, urmărirea penală nu era încă pornită, iar înlăturarea de la conducerea vehiculului a fost dispusă de agentul constatator în cadrul activității de constatare. Urmărirea penală a fost pornită la 02 septembrie 2021, iar Borza a fost recunoscut în calitate de bănuít prin ordonanța din 20 septembrie 2021. Înlăturarea de la conducerea automobilului a fost aplicată conform prevederilor Codului contravențional, în cadrul activității de constatare a faptei. Telefonul mobil a fost folosit pentru a înregistra procedura testării, nefiind necesar a fi

supus verificării metrologice. Înregistrarea video a fost ridicată legal. Menționarea modelului „Drager Alcotest 6810” în loc de „Drager Alcotest 6820” este o eroare mecanică. Tichetul imprimat de aparat conține datele esențiale privind testarea, inclusiv data, ora și concentrația alcoolului, iar Borza a semnat tichetul. Martorii Saranciuc și Tentiuc au declarat că inculpatul a acceptat testarea, a fost de acord cu procedura și nu a formulat obiecții. Borza a semnat procesul-verbal privind constatarea faptei fără obiecții. Până la testare și în instanță el a recunoscut că a consumat vin. Motive pentru înlăturarea declarațiilor martorilor Saranciuc și Tentiuc nu au fost constatate. Aceștia nu l-au cunoscut anterior pe Borza. Prin urmare, nu au fost identificate circumstanțe care să demonstreze interesul martorilor în soluționarea cauzei. Lipsa identificării terțului aflat în automobil la momentul stopării și supunerii la testare nu înlătură valoarea celorlalte probe. Practica judiciară invocată de apărare nu este relevantă pentru soluționarea cauzei.

6. La 27 aprilie 2023, avocatul Sergiu Mîțăblîndă a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, precum și anularea încheierilor privind anunțarea lui Borza în căutare și desemnarea unui nou avocat. Potrivit apelului, instanța a apreciat eronat probele și a ajuns la o concluzie neîntemeiată cu privire la vinovăția inculpatului. Acesta a reiterat argumentele invocate în referință și în dezbaterile judiciare (vezi **para. 4**). Suplimentar, apărarea a susținut că instanța nu era în drept să dispună anunțarea lui Borza în căutare și înlocuirea avocatului.

7. Prin **decizia** Curții de Apel Cahul din 02 octombrie 2023, apelul a fost respins ca nefondat. Instanța a reiterat argumentele din sentință. În ansamblu, probele cauzei confirmă conducerea mijlocului de transport de către inculpat în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Ele au fost administrate cu respectarea normelor procesual-penale. Cu referire la anunțarea inculpatului în căutare, instanța a reținut că acesta a fost informat despre ședințele de judecată, însă nu s-a prezentat și nu a justificat corespunzător absențele. Totodată, instanța de apel nu a constatat încălcări ale dreptului la apărare de natură să influențeze legalitatea și temeinicia sentinței.

8. La 28 noiembrie 2023, avocatul Sergiu Mîțăblîndă a depus recurs în numele condamnatului. Recurentul solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei. Recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 4) și pct. 6) Cod de procedură penală. Recursul reiterează argumentele expuse în cererea de apel (vezi **para. 6**). Suplimentar, recurentul indică că instanța de apel a preluat argumentarea primei instanțe fără a verifica și corecta erorile invocate prin apel. Instanța a făcut referire la declarațiile martorilor Tentiuc și Saranciuc, deși acestea nu au fost date citirii în ședință. Aceasta nu s-a expus asupra legalității încheierii de desemnare a unui nou avocat.

9. La 18 decembrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat referință. Nici o referință nu a fost depusă (f.d. 86, vol. 2).

10. Urmărirea penală a fost desfășurată în perioada 02 septembrie – 07 octombrie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 08 octombrie 2021 – 13 aprilie 2023. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 22 mai – 13 septembrie 2023. La 18 decembrie 2023, dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție și a fost distribuit judecătorului Ghenadie Eremciuc. În aprilie 2026, transferul temporar al acestuia la Curtea Supremă a fost încetat. La 04 mai 2026, cauza a fost distribuită judecătorului Vladislav Gribincea.

MOTIVAREA INSTANȚEI

11. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de două luni de la comunicarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

12. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/22](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/23](#), § 56).

13. Recursul se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4) și pct. 6) Cod de procedură penală. Recurentul critică modul în care instanța de apel a judecat cauza și a interpretat și aplicat normele de drept. Acestea se circumscriu interpretării eronate a legii, contrar jurisprudenței Curții Supreme de Justiție. Prin urmare, completul va examina recursul doar prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

14. Curtea a explicat că, pentru a fi incident art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să conțină cumulativ trei aspecte: (a) indicarea clară a prevederilor legale care au fost interpretate greșit; (b) caracterul determinant al acestei erori asupra deciziei instanței; și (c) referirea la jurisprudența relevantă care oferă o altă interpretare a prevederii în cauză (încheierea nr. [1ra-124/25](#), § 18).

15. Recurentul invocă nulitatea probelor acuzării. Acest argument nu se încadrează în temeiurile de nulitate absolută, care sunt exhaustiv menționate de art. 251¹ alin. (1) Cod de procedură penală. Confuziile apărării nu mai puteau exista după adoptarea sentinței, în care au fost explicate motivele soluției adoptate. Instanța reiterează că carențe admise la etapa urmăririi penale sau în prima instanță, în cauzele în care instanța de apel a rejudecat fondul cauzei, sunt absorbite prin examinarea apelului (deciziile nr. [1ra-1309/23](#), § 116; [1ra-1181/24](#), § 87). Aceste aspecte trebuiau clarificate în apel, iar în recurs pot fi invocate doar carențele admise de instanța de apel.

16. Instanța de apel a oferit un răspuns la argumentele invocate. Argumentarea curții de apel nu este contrară jurisprudenței Curții Supreme de Justiție. Argumentul recurentului cu privire la calitatea de bănuit se bazează pe o

interpretare eronată a legii, fapt subliniat de Curtea Supremă de Justiție în numeroase cauze (vezi, drept exemplu, încheierea nr. [1ra-19/2024](#), §§ 20-21). Apărarea nu a explicat cum eventuala întârziere în acordarea calității de învinuit a afectat echitatea procesului sau drepturile sale.

17. Recurentul contestă suficiența probatoriului pentru stabilirea vinovăției în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal. În ceea ce privește argumentul recurentului conform căruia rezultatul etilotestului nu este suficient pentru confirmarea alcoolemiei, completul evidențiază interpretarea sa din cauzele nr. [1re-83/2023](#), [1re-85/2023](#) și [1ra-426/2024](#). Pentru tragerea la răspundere penală conform 264¹ Cod penal, contează concentrația alcoolului în sânge sau aer și nu faptul dacă aceasta genera o dereglare psihofuncțională a organismului. Examinarea de către un medic ar putea fi absolut necesară în cazul invocării art. 76 sau 77 Cod penal, însă acest fapt nu este obligatoriu pentru incriminarea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ Cod penal, atunci când suspectul nu formulează obiecții la rezultatul testării cu etilotestul. Examinarea medicală este un drept al conducătorului mijlocului de transport și nu o obligație a agentului constator. Acest lucru rezultă în mod clar și din art. 7 alin. (4) și (8) ale Legii nr. 713/2001 privind controlul și prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri și de alte substanțe psihotrope. Interpretarea sistemică a p. 11 lit. g) din Hotărârea de Guvern nr. 296/2009, coroborat cu p. 11 lit. f) și p. 13, confirmă fără echivoc că obligația agentului de constatare de a conduce subiectul în instituția abilitată să efectueze examinarea medicală apare doar atunci când subiectul contestă rezultatul testării alcoolscoapice. Condamnatul nu a contestat rezultatul testării alcoolscoapice atunci când a fost testat cu etilotestul. În lipsa unei asemenea obiecții, apărare nu mai poate ridica obiecții cu privire la modul de efectuare a testării. Completul de asemenea subliniază că, atât la etapa urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, condamnatul însuși a recunoscut că a consumat alcool înainte de a urca la volan.

18. Recurentul susține că rezultatul testării alcoolscoapice nu este menționat clar în documentele întocmite de acuzare, iar modelul etilotestului folosit de asemenea este neclar. Rezultatul testării cu etilotestul confirmă în mod clar că testarea a fost efectuată cu aparatul Drager 8510, iar rezultatul este de 0.52 mg/l de alcool în aerul expirat (f.d. 10, vol. 1). Acest nivel al alcoolemiei depășește limita admisibilă pentru a permite incriminarea conform art. 264¹ Cod penal.

19. Recurentul mai menționează tangențial în recurs că automobilul condamnatului era parcat lângă un bloc locativ atunci când de el s-au apropiat inspectorii de patrulare. Instanța de apel a menționat de ce această versiunea nu este întemeiată. Cei doi inspectorii de patrulare au declarat opusul. De asemenea, această versiune nu a fost invocată din start de către condamnat, iar înregistrarea video confirmă că automobilul se deplasa înainte de a fi oprit în trafic de către inspectorii de patrulare (CD-ul de la f.d. 39, vol. 1). În cauza nr. [1re-63/2023](#), § 34, Curtea Supremă de Justiție a menționat că înregistrarea video

este cea mai credibilă formă de documentare a unor asemenea situații și reprezintă o procedură standard de documentare a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ Cod penal. Înregistrarea video a fost efectuată până la pornirea urmăririi penale și a fost determinată de refuzul condamnatului de a se opri în trafic la solicitarea inspectorilor de patrulare. Asemenea înregistrări sunt admisibile în procesul penal, reprezentând corpuri delictive. Recurentul nu a invocat vreo circumstanță din art. 94 Cod de procedură penală care ar atrage inadmisibilitatea probei.

20. Referitor la pretinsa necercetare nemijlocită a probelor, completul notează că hotărârile contestate se bazează pe probe ce au fost cercetate în prima instanță în prezența apărării. Conform art. 413 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel poate cerceta suplimentar probele administrate în prima instanță doar la cererea părților. Apărarea nu a solicitat în apel reaudierea martorilor și nu a indicat clar de ce martorii sunt necredibili. Instanța de apel a menținut soluția adoptată de prima instanță. Ea nu a dat o nouă apreciere probelor testimoniale. Mai mult, în esență, în apel apărarea nu a contestat fapta incriminată, ci lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

21. Recurentul mai invocă că apelul a fost soluționat în lipsa condamnatului, care era bolnav. Completul notează că examinarea apelului în lipsa inculpatului nu este temei de recurs, însă acest aspect poate fi examinat prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, sub aspectul respectării jurisprudenței Curții Supreme de Justiție cu privire la echitatea procesului. Deși prezența inculpatului este, în principiu, importantă, legislația procesual penală permite examinarea cauzei și în lipsa acestuia dacă sunt respectate garanțiile procedurale (încheierea nr. [1ra-1763/2023](#), § 12). Pe durata întregului proces penal, condamnatul a beneficiat de asistența avocatului ales. În instanța de apel au fost fixate mai multe ședințe de judecată, fiind dispusă și aducerea silită a condamnatului. La 14 august 2023, acesta a refuzat să fie adus silit, pe motiv că este bolnav (f.d. 11, vol. II), și nu s-a prezentat la următoarele ședințe. La ședința din 14 august 2023, acesta a fost anunțat în căutare, iar această încheiere a fost contestată de avocat cu recurs. La 22 august 2023, expira termenul de doi ani de la comiterea faptei, adică intervenea termenul de prescripție. Avocatul Mîțăblîndă însăși a solicitat examinarea cauzei după 22 august 2023 (v.d. 13, vol. 2). Recurentul nu a explicat cum examinarea apelului în lipsa condamnatului i-a încălcat dreptul la apărare. Având în vedere argumentele de mai sus, recursul este vădit neîntemeiat.

22. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Sergiu Mîțăblîndă împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 02 octombrie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Presedinte
Digitally signed by Gribincea Vladislav
Date: 2020.10.16 15:11:49 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Judecatori EUROPEANĂ

Vladislav Gribincea

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru